

Biogramy osób odznaczonych Krzyżem Wolności i Solidarności

Warszawa, 19 marca 2024 r.

Andrzej Jerzy Bierzyński

ur. w 1938 r. w Piotrkowie Trybunalskim

Od marca 1968 r. do marca 1969 r. wraz z innymi osobami na terenie Warszawy rozpowszechniał, a także opracowywał i sporządzał, a następnie kolportował teksty, ulotki i opracowania dotyczące postulatów protestujących studentów oraz informacji o działaniach władz wobec uczestników Marca'68.

W związku z tą działalnością 1 marca 1969 r. dokonano przeszukania jego mieszkania w Warszawie, w wyniku którego odnaleziono sprzęt fotograficzny oraz negatywy i odbitki drugoobiegowych książek i opracowań, tego samego dnia został zatrzymany. W dniu 3 marca 1969 r. przedstawiono mu zarzuty karne i postanowieniem Prokuratury Wojewódzkiej dla m.st. Warszawy zastosowano wobec niego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. Został osadzony w Więzieniu nr 1 przy ulicy Rakowieckiej w Warszawie.

Prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne zostało ostatecznie umorzone postanowieniem Sądu Powiatowego dla m.st. Warszawy z 10 marca 1970 r. na podstawie przepisów ustawy o amnestii. Tego samego dnia Sąd wydał również zarządzenie zwolnienia Pana Andrzeja Jerzego Bierzyńskiego z więzienia.

Józef Wojciech Broniszewski

ur. w 1938 r. w Karczewie

W 1980 r. był inicjatorem utworzenia na terenie gminy Karczew struktur Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”. Utrzymywał ścisłe kontakty z działaczami NSZZ „Solidarność” Region Mazowsze oraz Komisji Krajowej. 8 marca 1981 r. uczestniczył w zebraniu, na którym powołano NSZZ RI „S” w gm. Karczew i został wybrany przewodniczącym Gminnego Komitetu Założycielskiego, następnie był jednym z najaktywniejszych działaczy na tym terenie. Był również członkiem prezydium Wojewódzkiego KZ, wyznaczonym do kontaktów z Kurią Archidiecezji Warszawskiej.

Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował działalność pod pozorem aktywności w miejscowej radzie parafialnej, której był przewodniczącym do 1985 r., działał także w duszpasterstwie rolników na poziomie województwa, angażując się w organizację różnego rodzaju uroczystości patriotyczno-religijnych. W 1982 r. wziął udział w zbiórce pomocy materialnej i żywnościowej dla internowanych i ich rodzin, którą przekazywał do zainteresowanych przez organizacje kościelne.

Latem 1982 r. był jednym z pomysłodawców zwołania w Częstochowie ogólnopolskiego spotkania rolników. Zaś we wrześniu 1982 r. wziął udział w I Ogólnopolskiej Pielgrzymce Rolników Indywidualnych na Jasną Górę, gdzie m.in. odczytał apel o uwolnienie Lecha Wałęsy, osób internowanych i zniesienie stanu wojennego.

W 1983 r. podjął próby zorganizowania na terenie gminy Karczew rolniczego związku zawodowego w oparciu o byłych członków NSZZ RI „Solidarność”. W listopadzie 1984 r. był jednym z inicjatorów postawienia na cmentarzu w Karczewie symbolicznego grobu ks. Jerzego Popiełuszki.

18 kwietnia 1985 r. dokonano przeszukania jego miejsca zamieszkania w związku z doniesieniem, iż posiada ulotki przeznaczone do kolportażu. Podczas rewizji odnaleziono egzemplarze drugoobiegowych wydawnictw, pism [w tym wydanych po 1981 r.] oraz innych materiałów z symboliką „Solidarności” (nalepki, plakaty, kalendarze). Ponownie przeszukanie przeprowadzono w jego gospodarstwie 30 sierpnia 1985 r.

10 maja 1987 r. wziął udział w mszy w kościele św. Stanisława Kostki w Warszawie w rocznicę rejestracji NSZZ RI „S”, a następnie uczestniczył w pochodzie, który został zatrzymany przez siły MO.

W październiku 1987 r. wyjechał do USA, gdzie występował w audycjach „Głosu Ameryki” i Radia „Wolna Europa”. W udzielonych wywiadach krytycznie komentował sytuację rolnictwa w PRL. W 1988 r. został członkiem Wojewódzkiej Rady Rolników „Solidarność”, która ogłosiła wówczas podjęcie jawnej działalności.

W latach 1982-1989 był rozpracowywany przez Służbę Bezpieczeństwa. W tym okresie wielokrotnie przeprowadzano z nim tzw. „rozmowy ostrzegawcze”, a on i jego rodzina byli inwigilowani przez tajnych współpracowników.

Po wyjeździe Pana Józefa Wojciecha Broniszewskiego do USA podjęto działania administracyjne, które miały doprowadzić do ukarania go za odłogowanie uprawianej przez niego ziemi, a także inspirowano próby skompromitowania jego osoby w mediach krajowych.

Tomasz Włodzimierz Chmielewski

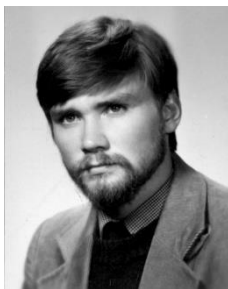
ur. w 1960 r. w Warszawie

Przed wprowadzeniem stanu wojennego był członkiem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w miejscu pracy - Zakładach Piekarniczych przy ul. Łowickiej w Warszawie. W tym okresie był również zaangażowany w różnego rodzaju prace społeczne na rzecz Zarządu Regionu Mazowsze NSZZ „S”.

Po 13 grudnia 1981 r. do 1986 r. brał udział w kolportażu drugoobiegowych wydawnictw oraz druku i rozpowszechnianiu ulotek. Wziął również udział w akcji zorganizowanej przez podziemne struktury NSZZ „Solidarność” Agentów, polegającej na blokowaniu drzwi do sklepów w celu umożliwienia ich pracownikom udziału w strajku.

4 maja 1982 r. został zatrzymany przez patrol MO i doprowadzony do Komendy Dzielnicowej Warszawa-Śródmieście (z powodu posiadania w klapie marynarki znaczka „Solidarności”) i po złożeniu wyjaśnień zwolniony. 1 maja 1985 r. wziął udział w kontrpochodzie w Warszawie zorganizowanym przez podziemne struktury opozycyjne.

W latach 1985-1986 był rozpracowywany przez Służbę Bezpieczeństwa, wielokrotnie przeprowadzano z nim tzw. rozmowy profilaktyczno-ostrzegawcze, był inwigilowany przez tajnych współpracowników oraz przy użyciu podsłuchu telefonicznego.

Grzegorz Tomasz Chyłek

ur. w 1961 r. w Warszawie

W pierwszej połowie lat 80. podjął studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Od 1983 r. rozprowadzał wydawnictwa niezależne i uczestniczył w demonstracjach. Współtworzył pismo uczelni warszawskich „Miś. Międzyuczelniany Informator Środowiskowy”, wydawane w latach 1985-1989.

W 1985 r. zaangażował się w działalność Oficyny Wydawniczej Pokolenie. Odbierał wydruki z drukarni, składał i kolportował książki i czasopisma. Współpracował również z Oficyną Wydawniczą Rytm oraz Grupami Oporu „Solidarni”. Pod koniec lutego 1987 r. został zatrzymany z powodu podejrzenia o udział w organizacji obchodów rocznicy Marca '68.

Działalność opozycyjną prowadził do 1989 r.

Andrzej Krzysztof Ciołkowski

ur. w 1958 r. w Iłowie

W 1981 r. był organizatorem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych Ziemia Płocka „Solidarność” w gminie Iłów.

Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował działalność w podziemnych strukturach Związku. Brał udział w organizacji Mszy za Ojczyznę, spotkań edukacyjnych dla rolników, uczestniczył w dożynkach rolników na Jasnej Górze oraz w tworzeniu Duszpasterstwa Rolników. Jednocześnie kolportował prasę podziemną.

W 1984 r. nawiązał kontakty z działaczami podziemnej „Solidarności” z zakładów w Ursusie, we współpracy z którymi do 1989 r. kolportował pisma drugiego obiegu m.in. Wolny Głos Ursusa, Tygodnik Mazowsze, Sektor, KOS oraz inne wydawnictwa. Udzielał im również pomocy w przygotowaniach do emisji audycji Radia „Solidarność”.

W 1989 r. zaangażował się w odtwarzanie struktur NSZZ RI „Solidarność”, w lutym 1989 r. został wybrany delegatem na Zjazd Krajowy Związku, w którym uczestniczył jako przedstawiciel Ziemi Płockiej w dniach 18-19 marca 1989 r.

W 1989 r. był rozpracowywany przez Służbę Bezpieczeństwa z powodu „prowadzenia szkodliwej działalności politycznej”.

Stanisław Jan Dobiesz

ur. w 1953 r. w Sierpcu

W latach 1980-1989 był aktywnym działaczem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność” na terenie ówczesnej gminy Borowiczki (dawne woj. płockie).

Brał udział w tworzeniu struktur Związku na terenie swojej gminy, uczestniczył w tajnych zebraniach działaczy, protestach i demonstracjach oraz Mszach za Ojczyznę. Był również zaangażowany w kolportaż nielegalnych ulotek i wydawnictw.

Elżbieta Guzowska

ur. w 1964 r. w Lubaniu

W latach 1982-1989 prowadziła aktywną działalność niepodległościową. W tym okresie współpracowała z Grupami Oporu „Solidarni”, m.in. na potrzeby tej organizacji szyła i malowała liczne transparenty. Prowadziła również duży kolportaż wydawnictw i prasy drugiego obiegu, m.in. pism „Baza”, „CDN - Głos Wolnego Robotnika”, „Głos”, „KOS” „PWA - Przegląd Wiadomości Agencyjnych”, „Robotnik”, „Tygodnik Mazowsze”, „Tygodnik Wojenny”, „Wola”, „Wyzwolenie”.

Była jednocześnie członkiem grupy działaczy GO „Solidarni”, którzy w latach 1986-1989 zajmowali się składem, transportem, przechowywaniem i dystrybucją wydawnictw Oficyny Wydawniczej Rytm. Pani Elżbieta Guzowska wykonywała prace intrologatorskie.

Od 1986 r. używała swoje mieszkanie na potrzeby poligrafii Oddziału Warszawskiego Solidarności Walczącej (druk pisma „Wolny Strzelec”), zajmowała się także kolportażem pism wydawanych przez SW.

Ponadto była zaangażowana w prace związane z wydawaniem pisma „Sprawa”, sygnowanego przez Polską Partię Niepodległościową oraz współpracowała ze strukturami tej partii.

Kazimierz Kalinowski

ur. w 1956 r. w Przybojewie

W 1980 r. współtworzył Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” w miejscu pracy – Fabryce Maszyn Żniwnych w Płocku, a następnie został jego członkiem. Z powodu zaangażowania w działalność związkową, 14 grudnia 1981 r. został skierowany na przymusowy urlop. W pierwszych dniach stanu wojennego uczestniczył w akcji wyniesienia dokumentacji związkowej i materiałów opozycyjnych z hotelu robotniczego, w którym mieszkał. W okresie późniejszym kontynuował działalność w podziemnych strukturach Związku.

Uczestniczył w konspiracyjnych spotkaniach, rozprowadzał wydawnictwa opozycyjne, malował hasła na murach, zbierał składki na pomoc dla osób represjonowanych. W konsekwencji tej działalności, w 1984 r. został zmuszony do odejścia z pracy za porozumieniem stron.

Podjął pracę w Przedsiębiorstwie Remontowo – Montażowym Przemysłu Piwowarskiego Brzesko – Okocim, Zakładzie Remontowo Montażowym w Sierpcu. Od 1987 r., za pośrednictwem Mieczysława Modzelewskiego, otrzymywał i rozprowadzał wydawnictwa Federacji Młodzieży Walczącej. Po powołaniu w maju 1988 r. Płockiej Rady „Solidarności”, uczestniczył w jej pracach, i organizował struktury opozycyjne w Sierpcu. Działalność tę kontynuował po przekształceniu w marcu 1989 r. PR „S” w Międzyzakładowy Komitet Organizacyjny NSZZ „Solidarność” Płock. 9.02.1989 r. został członkiem Tymczasowego Komitetu Organizacyjnego NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy - PR-MPP Brzesko – Okocim, ZR-M w Sierpcu, a następnie w kwietniu członkiem Komisji Zakładowej.

Po utworzeniu w kwietniu 1989 r. Komitetu Obywatelskiego Region Płock, zaangażował się w jego prace i kampanię wyborczą na rzecz kandydatów opozycji.

Hanna Kałuska

ur. w 1948 r. w Legionowie

W latach 80. była pracownicą Zespołu Opieki Zdrowotnej w Legionowie. W okresie 1982-1989 była członkiem grupy zaangażowanej w działalność podziemnych struktur NSZZ „Solidarność” w tym mieście. W ramach tej aktywności brała udział w kolportażu drugoobiegowych wydawnictw, które rozpowszechniała wśród pracowników służby zdrowia oraz wśród zaufanych osób poza miejscem pracy.

Ponadto uczestniczyła w działalności pomocowej dla osób represjonowanych z powodów politycznych i ich rodzin. Była też zaangażowana w działalność Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy parafii św. Jana Kantego w Legionowie, gdzie aktywnie uczestniczyła w organizacji wydarzeń patriotyczno-religijnych, m.in. comiesięcznych Mszy za Ojczyznę.

Grzegorz Piotr Kopec

ur. w 1951 r. w Książu

Działalność opozycyjną prowadził w latach 1980-1983. Od 28 stycznia 1981 r. pełnił funkcję przewodniczącego Gminnego Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność Chłopska” w Kraszycach w gminie Kruszwica. Wiosną 1981 r. brał udział w przygotowywaniu akcji protestacyjnych, m.in. strajku rolników w Bydgoszczy.

W okresie stanu wojennego kontynuował działalność w podziemnych strukturach „Solidarności Rolniczej” na Kujawach Zachodnich. W lutym 1983 r. wraz z Edwardem Wypijewskim przedstawił rolnikom w gminie Kruszwica, Strzelno i Jeziora Wielkie nowy statut Kółka Rolniczego, opracowany m.in. przez braci Bartoszcze. Ponadto zajmował się kolportażem wydawnictw podziemnych wśród rolników z gminy Kruszwica, a także uczestniczył w mszach św. odprawianych przez ks. Jerzego Popiełuszkę.

Andrzej Krasuski

ur. w 1952 r. w Warszawie

W okresie od 1 września 1977 r. do 28 lutego 1982 r. pracował w Przedsiębiorstwie Geologiczno-Fizjograficznym i Geodezyjnym Budownictwa „Geoprojekt” w Bełchatowie. Do 13 grudnia 1981 r. był członkiem Komisji Zakładowej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w miejscu pracy. Po wprowadzeniu stanu wojennego organizował pomoc dla rodzin osób internowanych w Bełchatowie.

20 kwietnia 1982 r. został tymczasowo aresztowany i osadzony w Areszcie Śledczym w Piotrkowie Trybunalskim. Został oskarżony o to, że od 13 grudnia 1981 r. do 16 kwietnia 1982 r. rozpowszechniał pisma i ulotki zawierające fałszywe wiadomości o sytuacji w kraju oraz nie odstąpił od działalności w zawieszonym Związku „Solidarność”, a także redagował i przekazywał do powielania biuletyn pod nazwą „Solidarność Wojenna”.

Za powyższe 3 sierpnia 1982 r. wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Piotrkowie Trybunalskim został skazany na 3 lata pozbawienia wolności z zaliczonym, na poczet wymierzonej kary, okresem tymczasowego aresztowania od 20 kwietnia 1982 r. W dniu 31 sierpnia 1982 r. został przetransportowany do Zakładu Karnego w Hrubieszowie, gdzie od września 1982 r. wielokrotnie brał udział w głodowych akcjach protestacyjnych przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego. Postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Zamościu z dnia 25 lipca 1983 r. został zwolniony z aresztu na mocy ustawy o amnestii.

W latach 1982-1989 był rozpracowywany przez Służbę Bezpieczeństwa

Kazimierz Mierzejewski

ur. w 1940 r. w Rozworach

Od jesieni 1980 r. był członkiem Konfederacji Polski Niepodległej i Komisji Zakładowej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w Fabryce Maszyn Żniwnych w Płocku.

Po wprowadzeniu stanu wojennego został skierowany na przymusowy urlop.

Podjął działalność w podziemnych strukturach Związku, którą kontynuował przez cały okres stanu wojennego. Organizował pomoc dla osób represjonowanych. Protestował na rozprawie sądowej przeciwko Henrykowi Nowakowskiemu, aresztowanemu w 1982 r. za działalność opozycyjną, prowadzonej w Wojskowym Sądzie Garnizonowym w Łodzi. Rozprowadzał wydawnictwa bezdebitowe.

Z powodu opozycyjnego zaangażowania był wielokrotnie zatrzymywany, w tym także na dłużej niż 48 godzin, a w marcu 1983 r. zastrzeżono mu prawo wyjazdu za granicę.

W latach 1980-1982 podlegał inwigilacji za strony Służby Bezpieczeństwa.

Tadeusz Piotr Pawlicki

ur. w 1951 r. w Łodzi

W latach 1978-1984 był aktywnym działaczem antykomunistycznego i niepodległościowego ugrupowania „Niepodległość”, utworzonego przez Jerzego Targalskiego. Kolportował komunikaty KOR i ROPCiO oraz inne druki wydawnictw NOWA i KRAĞ. Od 1982 r. do 1984 r., używając pseudonimu „Anatol”, współpracował przy wydawaniu miesięcznika politycznego „Niepodległość”, którego był współzałożycielem oraz sporadycznie pisał do niego teksty pod pseudonimem „Andrzej Zgoda”.

W latach 1982-1983 był jednym z drukarzy podziemnych drukarni pod Warszawą, gdzie drukowano m.in. „Niepodległość”. Ponadto organizował lokale, w których ukrywał się przed Służbą Bezpieczeństwa Jerzy Targalski oraz gdzie odbywały się spotkania kierownictwa „Niepodległości”.

Adam Pietrzak

ur. w 1951 r. w Kosinie

W 1980 r. zaangażował się w tworzenie struktur Solidarności Wiejskiej w gminie Radzanowo w byłym województwie płockim. Od 1981 r. był przewodniczącym Koła Gminnego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”.

Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował działalność w podziemnych strukturach Związku. Uczestniczył w konspiracyjnych spotkaniach oraz Mszach za Ojczyznę odprawianych w kościele pw. św. Stanisława Kostki w Płocku. Współorganizował wyjazdy do Warszawy na spotkania organizowane w rocznicę rejestracji Związku. Rozprowadzał prasę niezależną i ulotki. Udzielał się również w Duszpasterstwie Rolników.

W 1989 r. zaangażował się w kampanię wyborczą do Sejmu i Senatu na rzecz kandydatów opozycji. Działalność opozycyjną prowadził w latach 1981-1989.

Kazimierz Julian Porębski

ur. w 1948 r. w Tarczynie

W 1981 r. był członkiem Wojewódzkiego Komitetu Założycielskiego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność” w Warszawie. Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował działalność w podziemnych strukturach Związku.

W latach 1982-1989 uczestniczył w uroczystościach organizowanych w maju w rocznicę rejestracji Związku. Był członkiem pocztów sztandarowych i delegacji składających kwiaty pod tablicami poświęconymi Wincentemu Witosowi i Józefowi Piłsudskiemu w Bazylice Archikatedralnej w Warszawie.

Od 1984 r. aktywnie działał w Duszpasterstwie Rolników Indywidualnych. Uczestniczył w dożynkach w Częstochowie i miejscowościach podwarszawskich, organizowanych przez działaczy NSZZ RI „Solidarność” i spotkaniach w domu rekolekcyjnym w Magdalence.

W drugiej połowie lat 80. brał udział w spotkaniach działaczy opozycji wiejskiej odbywających się w parafii św. Anny w Wilanowie oraz Kośminie i Zbroszy Dużej w b. woj. radomskim. Współpracował m.in. z Gabrielem Janowskim. W październiku 1987 r., jako przedstawiciel „Solidarności” rolników, przebywał na szkoleniu we Włoszech, zorganizowanym przez centralę związkową Coldiretti.

W 1987 r. został członkiem Tymczasowej Krajowej Rady Rolników „Solidarność”. 10 maja 1988 r. był członkiem delegacji, która w Urzędzie m.st. Warszawy złożyła pismo informujące o podjęciu działalności przez Wojewódzką Radę Rolników „Solidarność”, w skład której wszedł. 1 lutego 1989 r. złożył pismo w Urzędzie Gminy w Tarczynie zawiadamiające o powołaniu Tymczasowej Rady Gminnej Rolników „Solidarność”, której został przewodniczącym.

Z powodu prowadzonej działalności był wzywany na rozmowy profilaktyczno-ostrzegawcze oraz został prewencyjnie zatrzymany w maju 1988 r. przed uroczystościami z okazji rocznicy rejestracji Związku.

W dniach 18-19 marca 1989 r. uczestniczył w Krajowym Zjeździe NSZZ RI „Solidarność” w Warszawie.

Bogdan Rybicki

ur. w 1955 r. w Hłowie

W początku lat 80. był zaangażowany w działalność Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność” na terenie gminy Hłów. Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował działalność w konspiracyjnych strukturach Związku.

Od 1984 r. na terenie miejscowości Stegno w gm. Hłów kolportował niezależną prasę m.in. pisma „Wolny głos Ursusa”, „Wola” oraz inne materiały „Solidarności”.

W 1987 r. brał udział w nadaniu dwóch audycji Radia „Solidarność” w Stegnie oraz w Hłowie. W 1989 r. na Zjeździe Wojewódzkim NSZZ RI „Solidarność” Ziemia Płocka został wybrany skarbnikiem tych struktur.

Wojciech Jan Sobolewski

ur. w 1966 r. w Warszawie

W drugiej połowie lat 80. był członkiem podziemnych struktur Niezależnego Zrzeszenia Studentów w Warszawie. Od lutego 1988 r. do końca 1989 r. był aktywnym uczestnikiem, pomysłodawcą i współorganizatorem wielu happeningów organizowanych przez NZS, a od lata 1988 r. Warszawskiej Pomarańczowej Alternatywy, której był założycielem. Brał m.in. udział

w organizacji happeningów zatytułowanych: Stosunkowo Wielkie Manewry AntyMON – SB (24 lutego 1988 r.), Rewolucja Krasnali (Dzień Dziecka, 1 czerwca 1988 r.), Spacer Wyborczy w Bieli Skąpany (w dzień wyborów do rad narodowych 19 czerwca 1988 r.), W Obronie Komunistycznej Ojczyzny – „Grudnia nie damy!” (7 października 1988 r.), Z gruntu apolityczna impreza, czyli Rew-Rewia Soc-Mody (6 listopada 1988 r.), Wielkie Żarcie (29 listopada 1988 r.), Niewidzialna Armia, czyli Konspira Musi Być (20 stycznia 1989 r.), Pollock Potrafi (24 lutego 1989 r.), Wielkie Mycie (26 lutego 1989 r.), STRĄK w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (5 maja 1989 r.), Noc Ikonoklastów (noc 2/3 czerwca 1989 r. na Ostrowie Tumskim we Wrocławiu).

W związku ze swoim zaangażowaniem Pan Wojciech Jan Sobolewski był wielokrotnie zatrzymywany przez Milicję Obywatelską i osadzany w areszcie na 48 godzin. Został zatrzymany 1 lutego 1988 r. w okolicy Ambasady Rumunii w Warszawie, za udział w nielegalnym zgromadzeniu, jednocześnie w chwili zatrzymania posiadał dużą ilość ulotek o treści „Dzień międzynarodowej solidarności ze społeczeństwem Rumunii”. 24 lutego 1989 r. w Pasażu Śródmiejskim uczestniczył w zbiegowisku publicznym i nie opuścił go mimo wezwań organów MO, oraz bez zezwolenia używał urządzenia nagłaśniającego. 22 sierpnia 1988 r. został zatrzymany w rejonie ul. Sewerynow i osadzony w areszcie DUSW Śródmieście za malowanie na autobusach MZK hasła o treści „sierpień też był nielegalny”, następnie 7 października 1988 r. w trakcie happeningu organizowanego przez Pomarańczową Alternatywę na pl. Dzierżyńskiego (Bankowym) w Warszawie. 24 lutego 1989 r. został ponownie zatrzymany w Pasażu Śródmiejskim w trakcie happeningu „Pollock potrafi”, gdzie zarzucono mu nawoływanie do zakłócania porządku publicznego.

W wyniku tych zatrzymań był skazywany przez warszawskie Kolegia do Spraw Wykroczeń na kary grzywny oraz powiadomienie władz uczelni.

Józef Wąsowski

ur. w 1956 r. w Bodzanowie

W latach 1981-1989 był działaczem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność” województwa płockiego. W okresie stanu wojennego brał udział w Mszach Św. za Ojczyznę, a także w konspiracyjnych spotkaniach związkowców, które odbywały się w kościele św. Stanisława Kostki w Płocku.

W latach 1983-1984 kolportował ulotki i plakaty antykomunistyczne na terenie gminy Bodzanów. Ponadto zajmował się organizacją pomocy finansowej dla osób internowanych i ich rodzin. Brał także udział w protestach rolniczych w Krośniewicach i Drobinie.

W 1989 r. uczestniczył w Krajowym Zjeździe NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” w Krakowie.

Józef Tadeusz Zalewski

ur. w 1947 r. w Bielinie

W 1981 r. był organizatorem struktur Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność” w gminie Słupno.

W okresie stanu wojennego i po jego zakończeniu brał udział w konspiracyjnych zebraniach członków NSZZ RI „Solidarność” oraz w kolportażu ulotek na terenie swojej gminy.

W 1989 r. uczestniczył w Zjeździe NSZZ RI „Solidarność” Ziemia Płocka, na którym reprezentował gminę Słupno, zaś w okresie kampanii wyborczej zaangażował się w tworzenie struktur Komitetu Obywatelskiego na terenie województwa płockiego.

Ryszard Krzysztof Zieliński

ur. w 1955 r. w Gdańsku

Przed wprowadzeniem stanu wojennego pełnił funkcję przewodniczącego Niezależnego Zrzeszenia Studentów Filii Uniwersytetu Warszawskiego w Białymstoku.

Po 13 grudnia 1981 r. kontynuował działalność związkową poprzez organizowanie zebrań konspiracyjnych oraz drukowanie, przechowywanie i kolportowanie nielegalnych wydawnictw. W 1983 r. w Warszawie stworzył punkt dystrybucyjny, z którego druki bezdebitowe były rozprowadzane do Białegostoku i innych miast w Polsce. Ponadto w czerwcu i lipcu 1983 r. przekazywał publikacje podziemnych oficyn drukarskich, m.in. „Nowa” i „Krağ”, w celu dalszego ich rozpowszechniania.

W związku z prowadzoną działalnością niepodległościową 16 lutego 1984 r. został zatrzymany przez funkcjonariuszy WUSW w Białymstoku i 17 lutego 1984 r. tymczasowo

aresztowany. Został osadzony w Areszcie Śledczym w Białymstoku, gdzie przebywał do 30 maja 1984 r. Dnia 25 lipca 1984 r. sprawę umorzono na podstawie ustawy o amnestii.

Ponadto Panu Ryszardowi Zielińskiemu wystawiono zastrzeżenie wyjazdów zagranicznych od 11 kwietnia 1984 r. do 8 sierpnia 1987 r., które anulowano 30 lipca 1987 r.

Pośmiertnie:

Zbigniew Melak

ur. w 1954 r. w Warszawie

Od 1976 r. był działaczem Kręgu Pamięci Narodowej (od 1979 r. funkcjonującego jako Komitet Katyński). W ramach tych struktur uczestniczył w organizacji uroczystości patriotycznych upamiętniających zbrodnię katyńską oraz innych ważnych wydarzeń w historii Polski m.in. w Ossowie, Olszynie Grochowskiej oraz przy Cytadeli Warszawskiej.

31 lipca 1981 r. wziął udział w pracach przy budowie pomnika katyńskiego na Powązkach w Warszawie. Był też uczestnikiem ustawienia krzyża ks. Ignacego Skorupki w Ossowie.

Od 1982 r. współpracował z Konfederacją Polski Niepodległej. W ramach tych struktur w latach 80. brał udział w manifestacjach i rocznicowych uroczystościach patriotycznych oraz Mszach za Ojczyznę, rozpowszechniał również książki drugiego obiegu oraz ulotki. Był członkiem Kościelnej Służby Porządkowej przy kościele św. Stanisława Kostki na Żoliborzu.